

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚA DE URGENȚĂ **privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative**

În vederea aplicării unor măsuri fiscale benefice pentru mediul de afaceri în contextul în care măsurile pentru combaterea pandemiei de COVID-19 au generat dificultăți de natură financiară pentru majoritatea operatorilor economici, aceștia confruntându-se în această perioadă cu o lipsă severă de lichiditate,

luând în considerare necesitatea atât a susținerii resurselor financiare ale contribuabililor, cât și a asigurării încasării unor sume certe și periodice la bugetul general consolidat,

având în vedere necesitatea prevenirii acumulării de către contribuabili a noi datorii la bugetul general consolidat care ar putea conduce la declanșarea procedurilor de insolvență, precum și necesitatea acordării unor șanse de redresare economică, în special contribuabililor cu afaceri viabile care au fost afectate de criza SARS-CoV-2, și evitarea deschiderii procedurilor de insolvență care din perspectiva recuperării creanțelor bugetare sunt ineficiente,

în vederea susținerii conformării la plată, și menținerii lichidităților financiare pentru revitalizarea activității contribuabililor, ca efect al crizei sanitare,

având în vedere că mecanismul de stabilire a impozitului specific unor activități afectează lichiditatea operatorilor economici care desfășoară activitate în domeniul HoReCa, prin stabilirea impozitului în funcție de indicatori cantitativi privind suprafața aferentă locației, numărul unităților de cazare, sezonabilitate, rangul localității, și nu în funcție de veniturile realizate de acești operatori economici,

luând în considerare întârzierile producătorilor/distribuitorilor de echipamente fiscale în dezvoltarea de software, necesară pentru implementarea conectării aparatelor de marcat electronice fiscale la sistemul informatic național de supraveghere și monitorizare a datelor fiscale al Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

ținând cont de faptul că ulterior dezvoltării de software este obligatorie parcurgerea unor etape suplimentare, respectiv testarea acestuia, avizarea tehnică a aparatului de marcat electronic fiscal la Institutul Național de Cercetare Dezvoltare în Informatică – ICI București, implementarea în producție, iar pentru finalizarea acestor etape sunt necesare cca. trei luni, context care a făcut ca obiectivul de a conecta aparatele de marcat utilizate de marii contribuabili la sistemul informatic al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, până la data de 30 septembrie 2020, să nu poată fi îndeplinit,

în vederea evitării sancționării operatorilor economici din categoria marilor contribuabili pentru nerespectarea termenului de conectare a aparatelor de marcat electronice fiscale la sistemul informatic național de supraveghere și monitorizare a datelor fiscale, în condițiile în care fapta nu le este imputabilă.

ținând cont de faptul că nepromovarea prezentului act normativ ar avea consecințe negative în sensul că, nereducerea sarcinii fiscale pentru operatorii economici din domeniul HoReCa, în contextul măsurilor de restricționare a desfășurării activității, ca efect al crizei sanitare, ar putea accelera intrarea acestora în procedura de insolvență și reducerea numărului de locuri de muncă în acest domeniu,

totodată, ca măsură de prevenire a răspândirii Covid-19, UEFA a decis să amâne Turneul final al Campionatului European de Fotbal 2020, evenimentul sportiv urmând a avea loc în anul 2021,

pentru reînnoirea îndeplinirii angajamentelor asumate prin semnarea reconfirmării garanției numărul 05.34, România s-a angajat că va întreprinde demersurile necesare pentru susținerea facilităților fiscale și procedurale și pe perioada de pregătire, organizare și desfășurare a Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 amânat,

ținând seama de faptul că nepromovarea prezentului act normativ ar avea drept consecință negativă neîndeplinirea angajamentelor asumate prin Formularul tip garanție 05.34 și a reconfirmării acestei garanții semnată de ministrul finanțelor publice la data de 30.04.2020, și ar expune Bucureștiul la riscul retragerii dreptului de a organiza cele 4 meciuri din cadrul Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 amânat, cu implicații negative asupra imaginii României în exterior, ca țară care nu își respectă angajamentele asumate, precum și cu eventuale consecințe negative din punct de vedere economic,

întrucât s-a constatat, în anii precedenți, în baza execuțiilor bugetare ale ASPAAS, că sumele reprezentând contribuția Camerei Auditorilor Financiari la finanțarea ASPAAS, depășesc 30% din cheltuielile curente și de capital ale ASPAAS, în concordanță cu Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative, se consideră o situație de urgență reglementarea mecanismului de finanțare a ASPAAS, pentru a se respecta întocmai legea cu privire la procentul de 30%,

ținând cont de faptul că este necesară întărirea colaborării dintre autoritățile implicate în activitatea de audit financiar, respectiv organismul profesional CAFR și organismul care realizează, potrivit legii, supravegherea publică a auditorilor financiari și a firmelor de audit,

având în vedere că un număr semnificativ de contribuabili și-au manifestat intenția de a beneficia de măsura restructurării obligațiilor bugetare, dar până la această dată nu au reușit să depună cererea de restructurare, planul de restructurare, precum și testul creditorului privat prudent

având în vedere situația epidemiologică națională și internațională și măsurile guvernamentale de stimulare a economiei prin încurajarea revenirii angajaților și a profesioniștilor în activitate, în condițiile crizei medicale generate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, este necesară clarificarea regimului fiscal aplicabil contravaloarii cheltuielilor suportate de angajator/plătitor cu efectuarea testelor medicale de diagnosticare a infecției COVID 19, din inițiativa acestora, pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor cu scopul prevenirii răspândirii acestui virus și pentru desfășurarea activității la locul de muncă în condiții de securitate și sănătate în muncă, precum și încadrarea în categoria cheltuielilor deductibile a contravaloarii acestor teste medicale în cazul persoanelor fizice pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate,

în considerarea faptului că elementele sus-menționate vizează interesul public și strategic, sunt o prioritate a Programului de guvernare și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență

Capitolul I Înlesniri la plată pentru obligațiile bugetare restante după data declarării stării de urgență, administrate de organul fiscal central

Art. 1 Instituirea posibilității acordării eșalonărilor la plată de către organul fiscal central

(1) Pentru obligațiile fiscale principale și accesorii a căror scadență/termen de plată s-a împlinit după data declarării stării de urgență și nestinse până la data eliberării certificatului de

atestare fiscală, administrate de organul fiscal central, denumit în continuare *organ fiscal*, se aprobă eşalonarea la plată pe o perioadă de cel mult 12 luni.

(2) În sensul prezentului capitol, asocierile fără personalitate juridică care, potrivit legii, au calitatea de debitor sunt asimilate persoanelor juridice.

(3) Eşalonarea la plată se acordă pentru toate obligațiile fiscale înscrise în certificatul de atestare fiscală, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul capitol.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică și pentru obligațiile fiscale preluate de organele fiscale de la alt organ fiscal sau de la altă autoritate publică ca urmare a transferului de competență, în situația în care acesta are loc pe perioada derulării unei eşalonări la plată. În acest scop, organul fiscal comunică debitorului o înștiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative preluate ca urmare a transferului de competență, precum și deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii aferente.

(5) În scopul acordării eşalonării la plată, sunt asimilate obligațiilor fiscale:

a) amenzile de orice fel administrate de organul fiscal;

b) creanțele bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organelor fiscale, potrivit legii, inclusiv creanțele bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale stabilite prin hotărâri judecătorești sau alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii.

(6) Eşalonarea la plată nu se acordă pentru:

a) obligațiile fiscale care au făcut obiectul unei eşalonări acordate în temeiul prezentului capitol, care și-a pierdut valabilitatea;

b) obligațiile fiscale care au scadența și/sau termenul de plată după data eliberării certificatului de atestare fiscală;

c) obligațiile fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidența art. 167 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Cod de procedură fiscală*, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget;

d) obligațiile fiscale stabilite prin acte administrative fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care suspendarea executării actului administrativ fiscal încetează după data comunicării unei decizii de eşalonare la plată, debitorul poate solicita includerea în eşalonare a obligațiilor fiscale ce au făcut obiectul suspendării, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente. În acest scop, organul fiscal comunică debitorului o înștiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative pentru care a încetat suspendarea executării, precum și deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii aferente.

(7) Eşalonarea la plată nu se acordă pentru obligațiile fiscale în sumă totală mai mică de 500 lei în cazul persoanelor fizice și 5.000 lei în cazul persoanelor juridice.

(8) Pentru a beneficia de eşalonarea la plată prevăzută la alin. (1), debitorul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să depună o cerere la organul fiscal, până la data de 15 decembrie 2020 inclusiv, sub sancțiunea decăderii. La cerere, debitorul poate anexa graficul de eşalonare cuprinzând cuantumul propus al ratelor de eşalonare;

b) să nu se afle în procedura insolvenței;

c) să nu se afle în dizolvare;

d) să nu înregistreze obligații fiscale restante la data declarării stării de urgență și nestinse la data eliberării certificatului de atestare fiscală;

e) să nu i se fi stabilit răspunderea potrivit legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară, potrivit prevederilor art. 25 și 26 din Codul de procedură fiscală. Prin excepție, dacă actele prin care s-a stabilit răspunderea sunt definitive în sistemul căilor administrative și judiciare de atac, iar suma pentru care a fost atrasă răspunderea a fost stinsă, condiția se consideră îndeplinită.

(9) Pe lângă condițiile prevăzute la alin. (8), debitorul trebuie să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal. Această condiție trebuie îndeplinită la data eliberării certificatului de atestare fiscală.

(10) Condiția prevăzută la alin. (9) se consideră îndeplinită și în cazul în care, pentru perioadele în care nu s-au depus declarații fiscale, obligațiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de către organul fiscal.

(11) Obligațiile fiscale principale individualizate în decizii de impunere emise ca urmare a unei inspecții fiscale sau a verificării situației fiscale personale în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, precum și obligațiile fiscale accesorii aferente individualizate în decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii, pot face obiectul eșalonării la plată dacă debitorul îndeplinește condițiile prevăzute de prezentul capitol și depune cererea în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, indiferent de perioada supusă inspecției fiscale sau verificării situației fiscale personale.

(12) În scopul acordării eșalonării la plată potrivit prezentului capitol, prevederile art. 188 – 190, art. 204, art. 205 și art. 207 din Codul de procedură fiscală se aplică în mod corespunzător.

(13) Nu sunt considerate restante obligațiile fiscale pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plată, potrivit prezentului capitol, dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în decizia de eșalonare la plată sau se află în termenul de plată prevăzut la art. 4 alin. (1) lit. d), precum și celelalte obligații fiscale, care sunt condiții de menținere a valabilității înlesnirilor la plată, dacă pentru acestea nu s-au împlinit termenele suplimentare astfel cum sunt prevăzute la art. 4 alin. (1).

Art. 2 Eliberarea certificatului de atestare fiscală

(1) După primirea cererii, organul fiscal eliberează, din oficiu, certificatul de atestare fiscală, pe care îl comunică debitorului.

(2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, inclusiv în cazul cererilor depuse de debitorii persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 158 din Codul de procedură fiscală, certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale restante existente în sold la data eliberării acestuia.

Art. 3 Modul de soluționare a cererii

(1) Cererea debitorului se soluționează de organul fiscal în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia, prin decizie de eșalonare la plată ori decizie de respingere, după caz.

(2) Cuantumul și termenele de plată a ratelor de eșalonare se stabilesc prin grafice de eșalonare care fac parte integrantă din decizia de eșalonare la plată. În sensul art. 167 din Codul de procedură fiscală, ratele sunt exigibile la aceste termene de plată, cu excepția situației prevăzute la art. 190 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.

(3) La cererea debitorului, organul fiscal poate aproba plata diferențiată a ratelor de eșalonare.

(4) Cererea se soluționează prin decizie de respingere în oricare dintre următoarele situații:

a) în cazul cererilor depuse pentru obligațiile prevăzute la art. 1 alin. (6) și (7);

b) nu sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute la art. 1 alin. (8) și (9);

c) cererea nu prezintă nicio modificare față de condițiile de acordare a eșalonării la plată dintr-o cerere anterioară care a fost respinsă;

d) în cazul stingerii în totalitate, până la data emiterii deciziei de eșalonare la plată, a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul cererii de eșalonare la plată.

(5) După eliberarea certificatului de atestare fiscală, organul fiscal verifică încadrarea cererii în prevederile prezentului capitol și comunică debitorului decizia de respingere sau decizia de eșalonare la plată, după caz.

(6) Atunci când există diferențe între sumele solicitate de către debitor în cerere și cele înscrise în certificatul de atestare fiscală, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 207 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

(7) În cazul în care în perioada dintre data depunerii cererii de eșalonare la plată și data eliberării certificatului de atestare fiscală debitorul efectuează plăți în conturile bugetare aferente tipurilor de creanțe fiscale datorate, se sting mai întâi obligațiile fiscale restante la data declarării stării de urgență și apoi obligațiile ce pot face obiectul eșalonării la plată potrivit prezentului capitol.

(8) Pe perioada eşalonării la plată acordată potrivit prezentului capitol, în scopul aplicării reducerii prevăzute la art. 181 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură fiscală, penalitățile de nedeclarare cuprinse în certificatul de atestare fiscală se amână la plată prin decizie care se comunică debitorului odată cu decizia de eşalonare la plată. Prevederile art. 208 din Codul de procedură fiscală se aplică în mod corespunzător.

Art. 4 Condiții de menținere a valabilității eşalonării la plată

(1) Eşalonarea la plată acordată pentru obligațiile fiscale își menține valabilitatea în următoarele condiții:

a) să se declare și să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale administrate de organul fiscal cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 5 alin. (2). Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt declarate și/sau achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege inclusiv;

b) să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 5 alin. (2). Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege;

c) să se achite diferențele de obligații fiscale rezultate din declarații rectificative în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declarației, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 5 alin. (2);

d) să se respecte cuantumul și termenele de plată din graficul de eşalonare. Eşalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă rata de eşalonare este achitată până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare;

e) să se achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării deciziei de eşalonare la plată și care nu fac obiectul eşalonării la plată, în termen de cel mult 180 de zile de la data comunicării acestei decizii, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 5 alin. (2);

f) să se achite creanțele stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somației, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 5 alin. (2);

g) să se achite obligațiile fiscale rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art. 190 alin. (5) din Codul de procedură fiscală, în cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 5 alin. (2);

h) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 5 alin. (2);

i) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată organului fiscal după emiterea unei decizii de eşalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 5 alin. (2);

j) să se achite sumele pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit prevederilor legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 25 și 26 din Codul de procedură fiscală, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii;

k) să nu intre sub incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (8) lit. b) și c);

l) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale datorate de debitorii care fuzionează, potrivit legii, și care nu beneficiază de eşalonarea la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 5 alin. (2).

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) se împlinesc după data finalizării eşalonării la plată, obligațiile fiscale trebuie stinse până la data finalizării eşalonării la plată.

(3) În situația în care sumele eșalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la alin. (1), organul fiscal comunică debitorului decizia de finalizare a eșalonării la plată.

Art. 5 Modificarea deciziei de eșalonare la plată în perioada de valabilitate a eșalonării

(1) Pe perioada de valabilitate a eșalonării, decizia de eșalonare la plată poate fi modificată la cererea debitorului prin includerea în eșalonare a următoarelor obligații fiscale cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal:

a) obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea valabilității eșalonării la plată, prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) - c), e) - i) și l);

b) obligațiile fiscale exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, prevăzute la art. 10 alin. (2), cu excepția sumelor de natura celor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. j).

(2) Contribuabilul poate depune o singură cerere de modificare a deciziei de eșalonare la plată pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată, la care poate anexa graficul de eșalonare cuprinzând quantumul propus al ratelor de eșalonare. Pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (8) și (9) și la art. 4 alin. (1) lit. h) și i) debitorul poate depune cererea de modificare a deciziei de eșalonare la plată ori de câte ori este necesar. Printr-o cerere se poate solicita modificarea deciziei de eșalonare la plată prin includerea tuturor obligațiilor fiscale ce reprezintă condiție de menținere a valabilității eșalonării la plată la data depunerii cererii, cu excepția celor pentru care art. 4 alin. (1) nu prevede posibilitatea debitorului de a solicita eșalonarea la plată.

(3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 4 alin. (1) lit. a) - c), e) - i) sau l), după caz, ori până la împlinirea termenului prevăzut la art. 10 alin. (2) și se soluționează de organul fiscal prin decizie de modificare a deciziei de eșalonare la plată sau decizie de respingere, după caz.

(4) Pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), includerea în eșalonare se efectuează cu menținerea perioadei de eșalonare deja aprobate.

(5) Prin excepție de la dispozițiile alin. (4), pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), precum și pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată în derulare, la cererea debitorului, se poate aproba și o altă perioadă de eșalonare, dar care nu poate depăși perioada prevăzută la art. 1 alin. (1).

(6) Quantumul și termenele de plată ale noilor rate de eșalonare se stabilesc prin grafice de eșalonare care fac parte integrantă din decizia de modificare a deciziei de eșalonare la plată.

(7) În situația în care cererea de modificare a deciziei de eșalonare la plată se respinge, debitorul are obligația să plătească sumele prevăzute la alin. (1) în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere.

(8) În situația în care pe perioada de valabilitate a înlesnirii debitorul obține o suspendare a executării actului administrativ fiscal în care sunt individualizate creanțe fiscale ce fac obiectul eșalonării la plată, decizia de eșalonare la plată se modifică, la cererea debitorului.

(9) În situația în care pe perioada de valabilitate a eșalonării se desființează sau se anulează, în tot sau în parte, actul administrativ fiscal în care sunt individualizate creanțe fiscale ce fac obiectul eșalonării la plată, decizia de eșalonare la plată se modifică în mod corespunzător, la cererea debitorului.

(10) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile în mod corespunzător și pentru obligațiile fiscale ale unui debitor care nu beneficiază de eșalonare la plată și fuzionează, potrivit legii, cu un alt debitor care beneficiază de eșalonarea la plată.

Art. 6 Renunțarea la eșalonarea la plată

(1) Debitorul poate renunța la eșalonarea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunțare la eșalonare.

(2) În cazul renunțării la eșalonare, debitorul trebuie să achite obligațiile fiscale rămase din eșalonare până la data la care intervine pierderea valabilității eșalonării la plată. Prevederile art. 4 alin. (3) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) În cazul nerespectării obligației prevăzute la alin. (2), sunt aplicabile prevederile referitoare la pierderea valabilității eșalonării la plată.

Art. 7 Dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pe perioada pentru care au fost acordate eșalonări la plată, pentru obligațiile fiscale eșalonate la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 173 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, se datorează și se calculează dobânzi, la nivelul stabilit potrivit art. 174 alin. (5) din Codul de procedură fiscală.

(2) Dobânzile se datorează și se calculează pentru fiecare rată din graficul de eșalonare la plată începând cu data emiterii deciziei de eșalonare la plată și până la termenul de plată din grafic sau până la data achitării ratei potrivit art. 4 alin. (1) lit. d), după caz.

(3) Dobânzile datorate și calculate în cazul achitării cu întârziere a ratei potrivit art. 4 alin. (1) lit. d), se comunică prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

(4) Penalitatea de întârziere prevăzută la art. 176 din Codul de procedură fiscală se calculează până la data emiterii deciziei de eșalonare la plată.

(5) Pentru obligațiile bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organului fiscal, potrivit legii, și pentru care legislația specifică prevede un alt regim privind calculul dobânzilor, sunt aplicabile prevederile legislației specifice.

Art. 8 Penalitate

(1) Pentru rata de eșalonare la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de eșalonare, potrivit art. 4 alin. (1) lit. d), precum și pentru diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, potrivit art. 190 alin. (5) din Codul de procedură fiscală, se percepe o penalitate care i se comunică debitorului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

(2) Nivelul penalității este de 5% din:

a) suma rămasă nestinsă din rata de eșalonare, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eșalonate la plată, inclusiv dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, după caz;

b) diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare.

(3) Penalitatea se face venit la bugetul de stat.

Art. 9 Pierderea valabilității eșalonării la plată și consecințele pierderii acesteia

(1) Eșalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 4 alin. (1) și art. 5 alin. (7). Organul fiscal emite o decizie de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată care se comunică debitorului.

(2) Pierderea valabilității eșalonării la plată atrage începerea sau continuarea, după caz, a executării silite pentru întreaga sumă nestinsă.

(3) În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată acordată de organul fiscal, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eșalonate la plată, se datorează o penalitate de 5%. Prevederile art. 8 alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(4) Prevederile alin. (3) nu sunt aplicabile pentru obligațiile fiscale principale eșalonate la plată și pentru care se datorează penalitate de nedeclarare potrivit art. 181 din Codul de procedură

fiscală. În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, pentru aceste obligații fiscale se datorează penalitatea de nedeclarare prevăzută de art. 181 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

(5) În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată acordate de organul fiscal, pentru obligațiile fiscale principale rămase de plată din eșalonarea la plată acordată, se datorează de la data emiterii deciziei de eșalonare la plată, dobânzi potrivit art. 174 din Codul de procedură fiscală.

Art. 10 Menținerea eșalonării la plată

(1) Debitorul poate solicita organului fiscal menținerea unei eșalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a)-j) și l), o singură dată pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată, dacă depune o cerere în acest scop, înainte de stingerea în totalitate a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul eșalonării la plată. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eșalonării, cu păstrarea perioadei de eșalonare aprobate inițial.

(2) Pentru menținerea valabilității eșalonării, debitorul are obligația să achite obligațiile fiscale exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, cu excepția celor care au făcut obiectul eșalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 4 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 11 Suspendarea executării silite

(1) Pentru sumele care fac obiectul eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și pentru obligațiile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a)-c), e)-j) și l) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată. În cazul obligațiilor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. f) executarea silită se suspendă după comunicarea somației.

(2) Odată cu comunicarea deciziei de eșalonare la plată către debitor, organele fiscale comunică, în scris, instituțiilor de credit la care debitorul are deschise conturile bancare și/sau terților popriți care dețin/datorează sume de bani debitorului, măsura de suspendare a executării silite prin poprire.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), suspendarea executării silite prin poprire bancară are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută, începând cu data și ora comunicării către instituțiile de credit, a adresei de suspendare a executării silite prin poprire.

(4) Sumele existente în cont la data și ora comunicării adresei de suspendare a executării silite rămân indisponibilizate, debitorul putând dispune de acestea numai pentru efectuarea de plăți în scopul:

a) achitării obligațiilor administrate de organele fiscale de care depinde menținerea valabilității eșalonării la plată;

b) achitării drepturilor salariale.

(5) În cazul terților popriți, suspendarea executării silite are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor datorate de aceștia debitorului, atât a celor prezente, cât și a celor viitoare, până la o nouă comunicare din partea organului fiscal privind continuarea măsurilor de executare silită prin poprire.

(6) Măsurile de executare silită începute asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietate a debitorului se suspendă de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată.

Art. 12 Prevederi speciale aplicabile debitorilor care au în derulare înlesniri la plată

(1) Debitorii care la data depunerii cererii de eșalonare la plată potrivit prezentului capitol, au în derulare eșalonări la plată acordate potrivit Codului de procedură fiscală, pot beneficia de înlesniri la plată potrivit prezentului capitol.

(2) În baza cererii depuse de către debitori, organul fiscal emite, după caz, decizie de acordare a eșalonării la plată pentru obligațiile fiscale prevăzute la art. 1 alin. (1) și (11) sau decizie de respingere.

(3) Prevederile art. 165 alin. (4) din Codul de procedură fiscală se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește ordinea de stingere a obligațiilor fiscale. Dacă suma plătită de către debitor nu este

suficientă pentru a stinge ratele din cele doua grafice de eşalonare la plată, atunci se stinge, cu prioritate, rata aferentă celei mai vechi decizii de eşalonare la plată.

(4) Obligațiile fiscale principale și accesorii rămase de plată din eşalonările la plată și/sau amânările la plată, după caz, a căror valabilitate a fost pierdută potrivit prezentului capitol ori potrivit art. 199 alin. (1) și art. 208 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, sunt exigibile și au termen de plată la data pierderii valabilității înlesnirilor la plată, respectiv data nerespectării condițiilor de menținere a valabilității înlesnirii la plată.

(5) Pentru debitorii care au obținut o eşalonare la plată conform Codului de procedură fiscală și solicită înlesniri la plată potrivit prezentului capitol condiția prevăzută la art. XIII alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale, cu modificările și completările ulterioare, se consideră îndeplinită dacă debitorii depun cererea de eşalonare la plată potrivit prezentului capitol, în termen de 30 de zile de la încetarea termenului prevăzut la art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2020, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13 Acte normative de aplicare

Procedura de acordare a eşalonării la plată de către organul fiscal central se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F. în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Capitolul II Alte măsuri fiscale

Art. 14 – (1) Contribuabilii obligați la plata impozitului specific unor activități, potrivit Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, cu completările ulterioare, în anul 2020, nu datorează impozit specific pentru perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și 31 decembrie 2020 inclusiv.

(2) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1) contribuabilii recalculează, în mod corespunzător, impozitul specific stabilit potrivit Legii nr. 170/2016, cu completările ulterioare, aferent anului 2020, prin împărțirea impozitului specific anual la 365 de zile calendaristice și înmulțirea valorii rezultate cu numărul de zile obținut prin scăderea din numărul de 365 de zile calendaristice a numărului de zile aferent perioadei prevăzute la alin. (1) și a numărului de 90 de zile calendaristice prevăzut la art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2020 privind unele măsuri fiscale, modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene.

(3) Contribuabilii care intră sub incidența prevederilor art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale, cu modificările ulterioare, pentru recalcularea impozitului specific anual potrivit alin. (2), scad și perioada în care au întrerupt activitatea, total sau parțial, ca urmare a stării de urgență.

(4) Contribuabilii care, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, au depus declarația privind impozitul specific aferentă semestrului I al anului 2020, aplică prevederile alin. (1)-(3), prin depunerea unei declarații rectificative.

Art.15. – (1) În anul 2020, în cazul contribuabililor plătitori de impozit pe clădiri/taxă pe clădiri potrivit art. 462 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, consiliile locale, respectiv Consiliul General al Municipiului București pot adopta hotărâri până la data de 2 decembrie 2020 privind:

a) reducerea impozitului anual pe clădiri cu o cotă de până la 50%, pentru clădirile nerezidențiale, aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice, folosite pentru activitatea economică proprie a acestora sau date în folosință printr-un contract de închiriere, comodat sau prin alt tip de contract pentru desfășurarea unor activități economice către alte persoane fizice sau juridice, după caz, dacă în perioada pentru care s-a instituit starea de urgență și/ sau alertă, ca urmare a efectelor epidemiei coronavirusului SARS-CoV-2, proprietarii sau utilizatorii clădirilor au fost

obligăți, potrivit legii, să își întrerupă total activitatea economică sau dețin certificatul pentru situații de urgență emis de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri prin care se certifică întreruperea parțială a activității economice;

b) scutirea de la plata taxei lunare pe clădiri datorate de către concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință a unei clădiri proprietatea publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, după caz, dacă în perioada pentru care s-a instituit starea de urgență și/ sau alertă ca urmare a efectelor epidemiei coronavirusului SARS-CoV-2, utilizatorii clădirilor au fost obligați, potrivit legii, să își întrerupă total activitatea economică.

(2) În situația în care autoritățile administrației publice locale competente adoptă hotărâri de acordare a reducerii impozitului pe clădirile nerezidențiale, pentru a beneficia de prevederile alin. (1) lit. a), proprietarii clădirilor au obligația ca, până la data de 21 decembrie 2020 inclusiv, să depună la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, o cerere de acordare a reducerii însoțită de o declarație pe propria răspundere.

(3) Proprietarii care dețin clădiri nerezidențiale utilizate pentru activitatea economică proprie, în declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (2) vor menționa fie întreruperea totală a activității economice proprii stabilită conform prevederilor legale, fie întreruperea parțială a activității economice.

(4) Proprietarii care și-au întrerupt parțial activitatea anexează la cererea prevăzută la alin. (2) o copie a certificatului pentru situații de urgență emis de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri.

(5) În cazul proprietarilor care dețin clădiri nerezidențiale date în folosință pentru desfășurarea unor activități economice către alte persoane fizice sau juridice, pe perioada în care s-a instituit starea de urgență și/ sau alertă, din declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (2) trebuie să reiasă că aceștia se regăsesc concomitent în următoarele situații:

a) au renunțat la cel puțin 50% din dreptul de a încasa contravaloarea chiriei, redevenței sau altă formă de utilizare a clădirii, stabilită conform prevederilor contractuale, pe perioada pentru care s-a instituit starea de urgență și/ sau alertă;

b) cel puțin 50% din suprafețele totale deținute și afectate activităților economice nu au fost utilizate, ca urmare a faptului că titularii dreptului de folosință a clădirilor respective au fost obligați, potrivit legii, să își întrerupă total și/sau parțial activitatea economică.

(6) Pentru încadrarea în situația prevăzută la alin. (1) lit. a) proprietarii care dețin clădiri nerezidențiale verifică dacă cel puțin 50% din suprafața totală deținută și dată în folosință pentru desfășurarea unor activități economice către alte persoane fizice sau juridice este afectată de întreruperea totală și/sau parțială a activității acestora.

(7) Proprietarii care dețin clădiri nerezidențiale date în folosință pentru desfășurarea unor activități economice către alte persoane fizice sau juridice, la cererea prevăzută la alin. (2) vor anexa declarația pe propria răspundere din care rezultă încadrarea cumulativă în situațiile prevăzute la alin. (5) lit. a) și b), însoțită de declarațiile pe propria răspundere a utilizatorilor cu privire la întreruperea totală a activității economice a acestora și/sau de certificatele pentru situații de urgență emise de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri în cazul utilizatorilor care și-au întrerupt parțial activitatea economică, după caz.

(8) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a) au plătit impozitul anual pe clădiri datorat pentru anul 2020, până la data de 30 septembrie 2020, acestea pot solicita restituirea diferenței de impozit, în termenul de prescripție a dreptului de a cere restituirea, în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(9) În situația în care autoritățile administrației publice locale competente adoptă hotărâri de acordare a scutirii de la plata taxei pe clădiri, pentru a beneficia de prevederile alin. (1) lit. b), concesionarii, locatarii, titularii dreptului de administrare sau de folosință a unei clădiri proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, după caz, au obligația ca până la data de 21 decembrie 2020, inclusiv, să depună la organul fiscal local în a cărei rază teritorială de competență se află clădirea o cerere de acordare a scutirii, însoțită de o declarație pe propria răspundere. În declarația pe propria răspundere contribuabilii vor menționa prevederile legale potrivit

căroră au avut obligația întreruperii totale a activității proprii, pe perioada instituirii stării de urgență și/sau alertă.

(10) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) au plătit taxa lunară pe clădiri datorată pentru perioada în care s-a instituit starea de urgență și/sau alertă, acestea pot solicita restituirea taxei, în termenul de prescripție a dreptului de a cere restituirea, în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(11) În cazul contribuabililor care au beneficiat de prevederile alin. (1) lit. a), impozitul anual pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de reducere și a bonificației de până la 10%, după caz, prevăzută la art. 462 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, stabilită pentru anul 2020 prin hotărâre a consiliului local, respectiv a Consiliului General al Municipiului București, asupra impozitului anual datorat pentru anul 2020.

Art. 16 – Aplicarea dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. j) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, pentru săvârșirea faptei prevăzute la art. 10 lit. ff) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă până la data de 31 decembrie 2020.

Capitolul III **Modificarea și completarea unor acte normative**

Art. 17. – **La articolul 85 din Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 12 iulie 2017, alineatele (2) - (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(2) Veniturile proprii ale ASPAAS reprezintă contribuții ale CAFR. Contribuția CAFR reprezintă 30% din cheltuielile curente și de capital ale ASPAAS realizate în ultimul exercițiu bugetar cunoscut la data elaborării proiectului legii bugetare anuale.

(3) Plata contribuției prevăzute la alin. (2) se efectuează în două tranșe semestriale, în baza înștiințării de plată emise de ASPAAS, întocmită în baza bugetului aprobat. Înștiințarea de plată se supune dispozițiilor Codului de procedură fiscală.

(4) Procedura de administrare a contribuției CAFR și termenele de plată se stabilesc prin ordin al președintelui ASPAAS.”

Art. 18. – **Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 5 august 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:**

1. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Debitorul care dorește să își restructureze obligațiile bugetare, potrivit prezentului capitol, are obligația de a notifica organul fiscal competent cu privire la intenția sa în perioada 8 august - 31 octombrie 2019 și în perioada 1 februarie - 30 septembrie 2020, precum și în perioada 1 noiembrie 2020 – 31 martie 2021 sub sancțiunea decăderii din dreptul de a mai beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare, și se adresează unui expert independent în vederea întocmirii unui plan de restructurare și a testului creditorului privat prudent.”

2. La articolul 22, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Solicitarea de restructurare prevăzută la art. 5 se poate depune până la data de 30 iunie 2021, sub sancțiunea decăderii.”

Art. 19. – La art. II din Legea nr.145/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2018 privind adoptarea unor măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 22 iunie 2018, cu modificările și completările ulterioare, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 4, cu următorul cuprins:

„4. Prevederile punctelor 1-3 sunt aplicabile și Turneului final al Campionatului European de Fotbal 2020 amânat.”

Art. 20. – Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 68, după alineatul (4¹) se introduce un nou alineat, alineatul (4²), cu următorul cuprins:

„(4²) Sunt cheltuieli deductibile contravaloarea testelor medicale de diagnosticare a infecției COVID – 19 efectuate pentru contribuabil, cu scopul depistării și prevenirii răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, pentru asigurarea desfășurării activității, individual sau într-o formă de asociere, pe perioada instituirii stării de urgență sau de alertă, potrivit legii.”

2. La articolul 76 alineatul (4), după litera u) se introduce o nouă literă, litera v), cu următorul cuprins:

„v) contravaloarea cheltuielilor suportate de angajator/plătitor cu efectuarea testelor medicale de diagnosticare a infecției COVID-19, din inițiativa acestuia, pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, în scopul depistării și prevenirii răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, pentru asigurarea desfășurării activității în condiții de securitate și sănătate în muncă, pe perioada instituirii stării de urgență sau de alertă, potrivit legii.”

3. La articolul 142, după litera u) se introduce o nouă literă, litera v), cu următorul cuprins:

„v) contravaloarea cheltuielilor suportate de angajator/plătitor cu efectuarea testelor medicale de diagnosticare a infecției COVID-19, din inițiativa acestuia pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, în scopul depistării și prevenirii răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, pentru asigurarea desfășurării activității în condiții de securitate și sănătate în muncă, pe perioada instituirii stării de urgență sau de alertă, potrivit legii.”

Art. 21. – Prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 20 se aplică începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 22. – După aliantul (2) al articolului 7² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2016 privind unele măsuri financiare în vederea finalizării proiectelor finanțate din fondurile Uniunii Europene aferente perioadei de programare 2007 - 2013, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 25 martie 2016, aprobată cu modificări prin Legea nr. 124/2016, se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Disponibilitățile rămase la sfârșitul anului în contul prevăzut la alin. (1) se reportează în anul următor și se utilizează cu aceeași destinație.”

Ludovic ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin CÎȚU